

ת"פ 30913/02/21 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מוסטפא אל עתאיקה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 30913-02-21 מדינת ישראל נ' אל עתאיקה

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ רוזאן חסונה, מתמחה
	מוסטפא אל עתאיקה ע"י ב"כ עוה"ד שני אליס משרד עו"ד בן נתן

גזר דין

רקע:

1. ביום 16.12.21 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 02.02.2021 בסמוך לשעה 13:30, נהג הנאשם ברכבו, על כביש 40 לכיוון צפון, כשהוא מחזיק בתא המטען שק ובו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 30 ק"ג ברוטו, מחולק ל-36 חבילות ארוזות בניילון נצמד, שלא לצריכה עצמית וללא היתר כדין.

במסגרת הצגת הסדר הטיעון, הצהירו הצדדים כי אין מחלוקת על כך, שהנאשם הוביל את הסם עבור אחר.

2. הצדדים הודיעו, כי לא הגיעו להסכמה בעניין העונש. ההגנה עתרה להפניית הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן והמאשימה לא התנגדה לכך, מבלי להתחייב לקבלת המלצות התסקיר.

תסקיר שירות המבחן:

3. בתסקיר מיום **22.6.22** סקר שירות המבחן את קורות הנאשם. הנאשם בן 22, נשוי, מתגורר בפזורה הבדואית בסמוך לרמת חובב. לדבריו עבד כחמישה חודשים בעבודה מזדמנת בניקיון אתר בנייה ומזה חודש אינו עובד, אך מחפש עבודה כנהג מלגזה.

הנאשם השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, ללא קשיים מיוחדים. בסיום לימודיו השתלב בחברת ניקיון בתל-אביב, לאחר מכן עבד בניקיון ברכבת, בהמשך עבד כעוזר נהג משאית ובניקיון דודי שמש. הנאשם מסר, כי עבד בכל משרה חודשים ספורים בשל נסיבות הקשורות במקומות העבודה. הנאשם מסר, כי הוציא רישיון נהיגה על מלגזה במטרה להרחיב את אפשרויות תעסוקתו ומעוניין למצוא משרה בתחום זה.

אביו של הנאשם שימש כנהג משאית שנים רבות אך אינו עובד בשל תאונת דרכים. נמסר, כי האב נשוי לאישה נוספת ומגיע לבית משפחת הנאשם פעם בשבועיים. נמסר, כי אמו של חולת סכרת ואינה עובדת. הנאשם מסר, כי מסייע בטיפול באמו. הנאשם מתאר קשר תקין עם הוריו, מתאר משפחה נורמטיבית, ללא מעורבות בפלילים.

הנאשם נישא בשנה האחרונה ואשתו בחודש הרביעי להריונה. הנאשם תיאר שאיפות עתידיות לתפקד כאיש משפחה וכמפרנס עיקרי והביע בהקשר זה חששות מהשלכות ההליך הפלילי.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. שלל שימוש בחומרים ממכרים. בדיקות שתן שנערכו לנאשם בשירות המבחן עקב אופי העבירה בה הורשע נמצאו נקיות. בהתייחס **לעבירה הנוכחית**, הנאשם מודה בביצועה. הנאשם מסר, כי חווה לחץ כלכלי בעקבות משבר הקורונה והפסקת עבודתו עקב כך, על כן נענה להצעתו של אדם שפגש במקריות, אשר לא הייתה לא היכרות מוקדמת עמו, להעביר סמים לאחר, וזאת בתמורה ל-1,500 ש"ח. הנאשם מסר, כי התפתה להיענות להצעה בשל סכום הכסף. לדברי הנאשם, פעל באופן לקוי מתוך צורך כלכלי, מבלי שהיה מודע להשלכות של המעשה. הנאשם מסר, כי הוא מבין שטעה ונהג ללא שיקול דעת מעמיק. לצד זאת, עלה רושם, כי לנאשם קושי להבין את הבעייתיות שבהתנהלותו וכי תחושת החרטה נובעת מהמחירים המשפטיים של ההליך ולא מתוך הכרה בחומרת העבירה.

עלה הרושם, כי הנאשם יכול להיתרם מהכוונה ומסיוע בהתנהלות ללא מעורבות חוזרת פלילים, וכן מבחינת דפוסים מכשילים והגברת מודעתו לסיכון הטמון בקשרים חברתיים נעדרים גבולות. הנאשם הביע מוכנות להשתלב בהליך טיפולי, ועל כן הופנה לרשימת המתנה לקבוצה טיפולית בשירות המבחן.

נמסר, כי הנאשם שולב בצו פיקוח מטעם שירות המבחן במשך כ-3 חודשים במסגרת מעצרו. נמסר, כי הנאשם נכח בכלל המפגשים והשתתף באופן פעיל, בדיקות שתן שנערכו לנאשם נמצאו נקיות.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בצעיר שלו יכולות יציבות והסתגלות, בעל שאיפות עתידיות להשתלבות מקצועית, בעל יכולת תעסוקה ותמיכה במשפחתו. מאידך, עלה הרושם, כי הנאשם חשוף לחברה הנגועה בדפוסים עברייניים וכי ביצוע העבירה על רקע לחץ כלכלי בו היה נתון מגבירים חשש לסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות מצד הנאשם.

נוכח האמור, שירות המבחן המליץ על ענישה באמצעות מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, לצד העמדת הנאשם בצו מבחן אשר במהלכו ישולב בקבוצה טיפולית נוכח נזקקות העולה מצדו והטלת מאסר מותנה.

4. בדיון שהתקיים בתאריך **14.7.22** עתרה ההגנה לקבלת תסקיר משלים, שכן הנאשם עדיין נמצא ברשימת המתנה לקבוצה טיפולית. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בית המשפט נענה לעתירת ההגנה. זאת, מאחר שההמלצה העונשית של שירות המבחן מחייבת קביעה בדבר סטייה ממתחם העונש ההולם הנהוג בעבירה. בשלב זה, הנאשם טרם שולב בקבוצה טיפולית, שלא באשמתו. על כן, על מנת לאפשר להגנה להעמיד טיעון התומך בהמלצת שירות המבחן, יש לאפשר תקופת דחייה. עוד נקבע, כי הנאשם מצוי במעקב שירות המבחן גם במסגרת צו פיקוח מעצרים כך שתקופת דחייה נוספת לא תפגע באינטרס הציבורי גם בהיבט של המסוכנות.

5. בתאריך **25.10.22** הוגש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם. צוין, כי הנאשם החל להשתלב בקבוצת טיפולית המתקיימת אחת לשבוע. נמסר, כי הנאשם השתתף באופן פעיל ומלא בחמשת המפגשים הקבוצתיים שהתקיימו, מגלה אחריות לקבוצה וקשוב לתכנים.

הנאשם שיתף, כי הוא עובד מזה כחודשיים בתחום הרכבת חלקי חילוף וסיפר אודות ציפיותיו ללידת אשתו. הנאשם תיאר את הקבוצה כמסגרת לשיתוף חוויותיו האישיות. נמסר, כי ארבעת בדיקות השתן שנערכו לנאשם נמצאו נקיות מסם. מבדיקת הרישום הפלילי של הנאשם, לא נפתחו תיקים חדשים בעניינו.

לאור האמור לעיל ובסיכום הדברים, שירות המבחן חזר על המלצתו הקודמת, לרבות המשך שילוב הנאשם בקבוצה הטיפולית במסגרת הטלת צו המבחן, למשך שנה.

6. בדיון שהתקיים בתאריך **07.11.22** נשמע טיעון הצדדים לעונש.

טענות הצדדים:

7. **המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב וכן השלימה טיעונה בעל-פה במהלך הדיון.

המדינה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, ערכים מוכרים וידועים, שאין לגביהם מחלוקת ובראשם מחויבות בית המשפט במיגור נגע הסמים הפוגע בכל רבדי החברה.

המאשימה הפנתה לצורך להטיל ענישה כבדה על מפיצי סמים, על כל סוגיהם (ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** ; בש"פ 10638/08 **ויצמן נ' מדינת ישראל**).

המאשימה עמדה על כך, שעבירות הסמים פוגעות הן בחיי החברה, הן בפריין התעסוקתי של החברה והן בכך שהן מממנות פעילות העבריינית. לעניין זה הפנתה לת"פ 6270-11-19 **מדינת ישראל נ' אבו צולב**.

המדינה עמדה על הצורך בהחמרה בעונשם של מפיצי סמים, גם באמצעות הטלת קנס הולם. הפנתה לעניין זה לע"פ 2337/05 **פתאלי נ' מדינת ישראל**.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנתה למספר אסמכתאות:

א. ת"פ 15458-12-19 **מדינת ישראל נ' אבו סבילה** - נאשמים שהורשעו בהתאם להודאתם במסגרת הסדר טיעון בהחזקת 25 ק"ג קנביס. נאשם 2 הורשע בנוסף בעבירת נהיגה ללא רישיון. הצדדים הגיעו להסכמה עונשית בעניין נאשם 1, בעל עבר פלילי - נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל, הכוללים 12 חודשי הפעלת תנאי, בנוסף לעונשים הנלווים. בעניינו של נאשם 2, נקבע מתחם ענישה הכולל את עבירת התעבורה אשר נע בין 20-40 חודשים. נאשם זה, נעדר עבר פלילי, נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. ת"פ 68169-05-19 **מדינת ישראל נ' אלעסאם** - הנאשם הורשע בגידול קנבים בכמות מסחרית של 650 שתילים במשקל של 40 ק"ג. נקבע מתחם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-17 חודשי מאסר בפועל, משיקולים פרטניים ועונשים נלווים, לרבות פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

ג. ת"פ 6270-11-19 **מדינת ישראל נ' אבו צולב** - הנאשם הורשע בהחזקת קנבים במשקל 32 ק"ג, יחד עם אחר. נקבע מתחם הנע בין 16-32 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, נידון ל-16 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון לרכב מנועי למשך 12 חודשים.

ד. ת"פ 1515-12-18 **מדינת ישראל נ' אל צבאירה** - הנאשם הורשע בהחזקת 40 ק"ג קנבים, אותם החזיק בשני מבנים שונים. נקבע מתחם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירה דומה, נידון ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, לרבות פסילת רישיון.

כן הפנתה בדומה ל: ת"פ 26011-10-17 **מדינת ישראל נ' אלחמידי**; 51176-10-17 **מדינת ישראל נ' אלרפאעיה** וגם לפסיקה ישנה יותר.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המאשימה טענה, כי לנאשם אחריות מלאה על ביצוע העבירה ושליטה מלאה בה. המאשימה הפנתה לפוטנציאל הנזק הרב הטמון בהפצת כמות גדולה של סם, לולי נתפס.

לאור כל האמור המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 20-40 חודשי מאסר, בצד ענישה נלווית לרבות קנס ופסילת רישיון.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם נעבר עבר פלילי והודה בכתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר.

המאשימה עתרה למתן משקל רב לשיקולי הרתעת הרבים.

המאשימה עתרה לפסילת רישיון בפועל, כמקובל בעבירות סמים ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה.

לדעת המאשימה תסקיר המבחן שהוגש מלמד על ראשית התחלת תהליך שיקומי ולא ניתן לומר כי הנאשם השתקם, או אף כי קיימת ערובה לסיכויי שיקום טובים של הנאשם בעתיד. המאשימה הפנתה בהקשר זה לאמור בתסקיר, כי הנאשם מחפש פתרון רגעי לבעייתו.

נטען כי בענייננו אין לחרוג לקולא ממתחם הענישה עקב שיקולי שיקום. לעניין זה הפנתה ל: ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**.

נוכח כל האמור, המאשימה סברה כי יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם אליו עתרה, אך לא בתחתיתו ממש. זאת לצד קנס כספי או מאסר תמורתו, ופסילת רישיון הנהיגה של הנאשם למספר שנים.

בנוסף, בשל הרווח הכלכלי שהנאשם היה צפוי להרוויח מהעבירה, עתרה המאשימה לחלט את הרכוש הבא, המפורט גם בסיפא לכתב האישום:

א. סכום של 5,970 ש"ח, אשר נתפסו בחזקת הנאשם בעת שנעצר.

ב. רכב הנאשם, אשר אפשר לבצע את העבירה ושימש את הנאשם במעשה, זאת לפי ס' 36(א) לפקודה.

8. ההגנה טענה טיעוניה בעל-פה במעמד הדיון וכן השלימה טיעונה בהגשת אסמכתאות ביום 24.11.22.

נטען, כי אין דינו של נאשם שהוא בעלי הסם, כדינו של נאשם שהסם לא שייך לו ואשר נשלח לבצע שליחות על ידי אחר, כפי שהוסכם על ידי הצדדים.

נטען, כי בקביעת מתחם הענישה ובבחינת חלקו של הנאשם בעבירה וידיעתו, יש להתחשב בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם כמי שביצע טעות חד פעמית ולפיכך לא היה מודע לכמות הסם או לסוגו.

נטען, כי בכתב האישום במקרה דנן כמות הסם נאמדה במשקל ברוטו, ועל כן ישנו קושי לדעת מהו משקל הסם עצמו ומהו היחס בין אומדנו לבין אומדן המשקל הכולל.

נטען לנסיבות האישיות של הנאשם. ההגנה ציינה כי בעת ביצוע העבירה הנאשם היה רווק ובמצב אחר בחייו. כן צוין כי הוטלו על הנאשם תנאים מגבילים, בהם מעצר ומעצר בית מלא וכי לא היו הפרות לתנאים מצד הנאשם.

ההגנה הפנתה לתסקיר מטעם שירות המבחן ולהמלצתו החוזרת, והדגישה את הירתמותו החיובית של הנאשם לטיפול שעבר ואת בדיקות השתן הנקיות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי מאז ביצוע העבירה נשוא דיון זה, לא נפתחו תיקים חדשים בעניינו.

ההגנה טענה כי הנאשם מעד בדרכו וכי קשיים כלכליים עקב משבר הקורונה היוו גורם מניע לבחירתו לנהוג באופן מוטעה.

ההגנה ביקשה לחלוק על טענת המאשימה באשר לסיכוי השיקום של הנאשם. נטען כי קיים סיכוי ממשי לשיקום הנאשם, זאת כפי שעולה מהתסקירים בעניינו.

נטען, כי פניו של הנאשם לקיום חיים נורמטיביים, בהם חיי משפחה תקינים.

ההגנה הפנתה למספר אסמכתאות בנוגע למתחם הענישה אליו עתרה:

א. רע"פ 174/21 **סויה נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בגידול סם ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שגידל במעבדה שהקים קנבוס במשקל 37.95 ק"ג. נקבע מתחם הנע בין 10-28 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-9 חודשי עבודות שירות. בערעור על קולת העונש, ביהמ"ש המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל והחמיר את עונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ב. ת"פ 69202-11-18 **מדינת ישראל נ' אלקיים** - הנאשם הורשע בכך שהקים שתי מעבדות לגידול סם, בהן נתפסו 407 גרם ו-36.5 ק"ג של קנבוס. נקבע מתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר שירות שירותו.

ג. ת"פ 61099-12-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** - הנאשם הורשע בגידול 60 ק"ג קנבוס במעבדה שהקים בדירה. נקבע מתחם הנע בין 18-30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-9 חודשי עבודות שירות, בשל שיקולי שיקום.

ד. רע"פ 5293/18 **חכים נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בגידול 33 ק"ג סם קנבוס במעבדה ובה ציוד בשווי של כ-150,000 ש"ח אשר הקים בביתו. נקבע מתחם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות משיקולי שיקום. ערעורים לביהמ"ש המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

כן הפנתה ההגנה לת"פ 6270-11-19 **מדינת ישראל נ' אבו צולב**, אליו הפנתה גם המאשימה.

נטען כי האסמכתאות לעיל עוסקות במקרים חמורים מענייננו, ובהן נקבעו מתחמי ענישה שמתחילים ב-12 חודשי מאסר בפועל. לדעת ההגנה במקרה דנן יש לקבוע מתחם נמוך יותר מכך, נוכח נסיבות החזקה פחותות שהינן לקולא וכמות סם במשקל נמוך יותר.

ההגנה הפנתה ל: ע"פ 6348/05 **תלאוי נ' מדינת ישראל** ולת"פ 143/03 **מדינת ישראל נ' תלאוי** בדבר ההבדלים הקיימים בין החוליות בשרשרת הפצת הסם.

נטען, כי העובדה שהנאשם אינו בעלי הסם מהווה שיקול לקולא. בעניין זה הפנתה לת"פ 26620-12-16
מדינת ישראל נ' עמיאל.

נטען, כי הפסיקה מכירה בשוני בין המחזיק סמים כבלדר או כשלוח של אחר ובין מחזיק סמים שפועל לייצור
וגידול הסם. לדעת ההגנה מתחם הענישה במקרה דנן אמור להיות נמוך בשל ייחוס בלדרות בלבד לנאשם.

9. **הנאשם בדבריו לבית המשפט** מסר כי הוא מצטער ושעשה טעות. ציין כי הינו אדם עובד ועתיד להיות אבא
בקרוב.

10. לאחר דיון הטיעונים לעונש, ומבלי להכריע בהם, לצורך איסוף הנתונים בלבד, הנאשם הופנה לקבלת חוות דעת
הממונה על עבודות השירות. בתאריך **10.01.2023** התקבלה חוות דעת ולפיה הנאשם מתאים לריצוי מאסר
בדרך של עבודות שירות ללא מגבלות.

קביעת מתחם העונש ההולם:

11. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה
העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת
מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו;
מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. אין צורך להכביר מילים בדבר **הערכים החברתיים** שנפגעים כתוצאה מהפצת סמים בכמות מסחרית. בראש
ובראשונה, נפגעים בריאות הציבור, שלומו הפיזי והנפשי של הציבור, וכן רכוש הציבור והסדר הציבורי בכללותו
כתוצאה מהנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים.

דווקא העובדה, כי הנאשם אינו מחולל הפגיעה העיקרית, אלא נענה להצעה להובלת סם בכמות מסחרית מתוך פיתוי
כספי, מלמדת על עוצמת הפגיעה בכל שכבות החברה כתוצאה מעבירות הפצת הסם. את הרווחים הכספיים העיקריים
כתוצאה מהרעלת החברה בסמים מסוכנים מרוויחים גורמי פשיעה משמעותיים ומחוללי פשיעה חזקים, המפתים צעירים,
ללא הרשעות קודמות, למען בצע כסף והכנסה כספית משמעותית בתמורה לעבודה "קלה". התופעה של צעירים ללא
הרשעות קודמות ובעלי "שאיפות נורמטיביות" המעורבים בעבירות סמים של הובלה, החזקה וגידול למען רווח כספי קל
היא תופעה נפוצה ונרחבת. הקלת ראש בתופעה זו מסייעת, במישרין ובעקיפים בפרנסתם של גורמי פשיעה עיקריים
ומסייעת בהרחבת פעילותם העבריינית. על כן, בראש ובראשונה, על בית המשפט לתת משקל לשיקול הרתעת הרבים
בעבירות מעין אלה, שהפיתוי לבצעם גדול והסיכוי להיתפס בהן קטן.

13. מידת **הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה זה הינה משמעותית, גם בהינתן שהנאשם שימש כמוביל הסמים עבור
אחר. הנאשם בחפץ לב ומתוך מניע כספי, העמיד את עצמו בשירות תעשיית הסמים ושימש בה חלק מכריע

שבלעדיה לא ניתן להפיץ את הסמים בקרב הסוחרים והמשתמשים. מדובר בחוליה חיונית בשרשרת הסם.

לעניין זה בית המשפט מדגיש, כי אין בפניו אלא העובדות המוסכמות במסגרת הסדר הטיעון. זאת, הן לעניין סוג הסם וכמותו והן לעניין מודעות הנאשם לכלל יסודות העבירה.

הנאשם הוביל כמות מסחרית של חשיש, ארוזים ל-36 חבילות, במצב מוכן להפצה נרחבת בקרב ציבור המשתמשים.

ראו בעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 1345/08 **איסטרוב נ' מדינת ישראל**:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

14. הסכמת הצדדים בדבר היות הנאשם מוביל הסמים עבור אחר מלמדת, כי חלקו של הנאשם במעשה אותו ביצע בלעדי, אך אין לייחס לו מעורבות או אחריות בגין הפעולות העברייניות הרבות והמורכבות שוודאי בוצעו עד להגעת הסמים עליו לצורך ההובלה. כמו כן בית המשפט אינו מייחס לנאשם אשמה או מעורבות ישירים במערך ההפצה המורכב והמתוחכם שוודאי קיים בהמשך הפצת הסם מרגע שהנאשם משלים את ההובלה.

בפעילות השליחות, כשלעצמה, אין תיחום רב ולא נדרש תכנון משמעותי.

15. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. בנוסף לאסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה, ראו, למשל:

א. ת"פ 41189-09-15 **מדינת ישראל נ' אלדהיני** - הנאשם הורשע בהחזקת 15 "פלטות" של חשיש, במשקל כולל של 1.435 ק"ג בתא המטען של מכוניתו, מתוך כוונה להעבירם לאחר תמורת תשלום של 500 ₪. הצדדים הגיעו ל"הסדר טווה" של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים, לרבות קנס בסך 12,000 ₪. הנאשם נעדר עבר פלילי, צעיר ואב טרי לתינוק, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, נדון לשישה חודשי מאסר בפועל שירוצו באמצעות עבודות שירות, וענישה נלווית.

ב. ת"פ 18436-06-16 **מדינת ישראל נ' זגורי** - הנאשם הורשע בהחזקת חשיש בהיקף של 1.7 קילוגרם. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-14 חודשים. הנאשם נדון לענישה שיקומית, נוכח שיקולי שיקום משמעותיים.

- ג. ת"פ 11845-11-16 **מדינת ישראל נ' פרנקל** - נאשם הורשע בהחזקה, יחד עם אחר, של כשני ק"ג קנבוס ברכב בו הוא נהג. נקבע מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון לענישה שיקומית, נוכח שיקולי שיקום משמעותיים.
- ד. ת"פ 63029-12-20 **מדינת ישראל נ' שליף** - הנאשם הורשע בהחזקת כק"ג קנבוס ו1,125 גרם חשיש ברכבו. נקבע מתחם ענישה של 6-18 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, לרבות קנס בסך 10,000 ₪.
- ה. ת"פ 31479-11-20 **מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח'** - הנאשם הורשע בהחזקת 4 ק"ג קנבוס ונדון לשישה חודשי מאסר בפועל.
- ו. ת"פ 45461-10-20 **מדינת ישראל נ' עזאזמה ואח'** - הנאשם הורשע בהחזקת 1.8 ק"ג קנבוס ונדון לשישה חודשי מאסר בפועל.
- ז. רע"פ 1830/16 **רקיבי נגד מדינת ישראל** - אושר מתחם של 6-15 חודשי מאסר ונגזרו על נאשם אשר החזיק חשיש ברכבו, מחולק לאריוזות רבות במשקל כולל של כ - 2,300 גרם. על הנאשם, ללא עבר פלילי ולאחר שהתקבל בעניינו תסקיר חיובי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.
- ח. רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** - אושר מתחם של 7-18 חודשי מאסר בגין החזקת 400 גרם חשיש בבית מגוריו.
- ט. עפ"ג 24043-04-17 **אל קשכר נגד מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בהחזקת 922 גרם קנבוס והוטלו עליו 7 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.
- י. עפ"ג 38161-12-16 **אלעול נ' מדינת ישראל** - נמחק ערעור על עונש מאסר בן 14 חודשים שהושת על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קנביס, במשקל של 6 ק"ג.
- יא. ת"פ 19923-05-19 **מדינת ישראל נ' אלאפסק** - הנאשם הורשע בהחזקת קנבוס במשקל של 1.7 ק"ג. על הנאשם, שהיה בעל הרשעות קודמות והוגש בעניינו תסקיר חיובי עם המלצה שיקומית, הוטלו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
- יב. ת"פ 14782-06-18 **מדינת ישראל נ' אלעול** - הנאשם הורשע בהחזקת קנבוס במשקל של 3.8 ק"ג. על הנאשם, צעיר בן 23 ללא הרשעות קודמות ותסקיר חיובי הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, ורכיבי ענישה נוספים.

נוכח כל האמור לעיל, בשים לב לכמות הסם ונסיבות החזקתו, לא ניתן להיעתר לעתירת ההגנה בקביעת המתחם. לא ניתן לקבוע, כי במצב הרגיל הטלת מאסר בעבודות שירות הוא חלק ממתחם הענישה ההולם. קביעה שכזו, חוטאת לשיקולי הענישה כאשר מדובר בכמות סם מסחרית בהיקף כזה.

עם זאת נראה, כי גם עתירת המאשימה בקביעת המתחם אינה נתמכת באסמכתאות אליהן הפנתה היא עצמה.

מכל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו 14-30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. מתחם הקנס הינו 15,000-40,000 ₪ ומתחם פסילת הרישיון נע בין פסילה על תנאי של מספר שנים ועד לפסילת בפועל של שנתיים.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

16. לא מצאתי, כי קיימים במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. השתתפות ושיתוף פעולה בקבוצה טיפולית לטווח קצר, תישקל לזכות הנאשם בגדרי המתחם, כמו גם יתר שיקוליו האישיים.

זאת, הן לאור שיקולי הענישה והאיזון ביניהם אשר מחייבים לתת במקרים אלה משקל רב לשיקולי ההרתעה והן לאור השיקולים הפרטניים בעניינו של נאשם זה שאינם מצביעים על נסיבות יוצאות דופן, שאינן מאפיינות רבים מאד מבין עברייני הסמים בדרגתו של הנאשם המובאים בפני בית המשפט. קרי, אנשים נורמטיביים ברקעם בעלי שאיפות נורמטיביות לעתידם המשתפים פעולה בקבוצות לעצורי בית או לעברייני סמים, מתחרטים על המעידה שמעדו וחוששים מהשפעתה על עתידם.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הבאתי בחשבון כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו.

כמו כן הבאתי בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם בקבוצת הטיפול בה לקח חלק ואת התוצאות החיוביות של בדיקות השתן שנערכו.

הבאתי בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וללא הסתבכות נוספת בפלילים לאחר ביצוע העבירה בתיק זה.

לקחתי בחשבון את התקופה בה היה הנאשם עצור וכן בתנאים מגבילים ונתון בצו פיקוח מעצרים.

לקחתי בחשבון את הצפי להכבדה הכלכלית על משפחת הנאשם כתוצאה מהטלת העונש ואת שאיפות הנאשם

לתמיכה במשפחתו בעתיד.

במכלול הנסיבות מצאתי להטיל על הנאשם עונשים בתחתית המתחם. בשל עונש המאסר לו נדון הנאשם ועל מנת שלא לפגוע באפשרויות שילובו בתעסוקה נורמטיבית עם שחרורו, אסתפק במקרה זה בפסילת רישיון מותנית.

סוף דבר:

18. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך ₪ 15,000 או 90 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 2.4.23.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג - סמים - בכפוף לחלוק תקופת הערעור.

לעניין החילוט - מורה על חילוט סכום כסף במזומן שנתפס אצל הנאשם.

לעניין חילוט המכונית, הצדדים עתרו לאפשר להם השלמת הידברות וטיעון, בשים לב לנסיבות עובדתיות שנטענו בדיון האחרון.

המאשימה תשלים טיעונה לעניין זה בתוך 21 יום. ההגנה תשלים טיעונה לעניין זה בתוך 21 יום לאחר מכן. החלטה
תינתן על יסוד הכתובים.

המזכירות תעקוב.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, במעמד הצדדים.